

VINERI, 16 AUGUST 2024
ORA 22:00
SUPERLIGA, ETAPA VI
STADIONUL „ION OBLEMENCO“

ONE MAN SHOW

Mitriță a zburdat pe teren la Sfântu Gheorghe, unde am câștigat cu reușitele lui, una mai spectaculoasă decât cealaltă. Cu 4 goluri în 5 meciuri, golgheterul la zi al Superligii promite iar spectacol, împotriva unei defensive care a fost penetrată deja de 8 ori în acest campionat.

DAVID BARBU:

„Am deja trei trofee de campion național ca junior al Științei, ar fi extraordinar să vină și cel de seniori“

Craiovean get-beget, **DAVID BARBU** a trecut pe la mai multe cluburi de juniori din oraș, înainte să ajungă în pepiniera Științei și să debuteze surprinzător chiar și pentru el, în victoria de la Sfântu Gheorghe. Mai mult, a arătat un joc solid și neașteptat de matur. Cu un fizic impresionant (1,90 metri) pentru un jucător ofensiv și atât de tânăr, David are avantajul că poate juca oriunde în atac. Mai mult, este un fotbalist care a obținut deja patru trofee importante ca junior.

David, te salutăm și te felicităm pentru debutul foarte reușit de duminică. Cum te-ai simțit pe teren cu Sepsi, ce emoții te-au încercat?

Salutare. Să debutez la Universitatea Craiova a fost ceva ce am visat de când am început să joc fotbal. Vă dați seama că m-am simțit minunat, și când am intrat pe teren, dar mai ales la final,

când am sărbătorit victoria alături de suporteri. În timpul meciului am fost calm și m-am dedicat cât de mult am putut.

Știm că faci fotbal de la 6 ani. Îți mai amintești ceva dinainte? Cum au fost primii tăi 5 ani de viață?

Ca majoritatea sportivilor, eram un copil foarte activ, iar mingea era mereu cu mine. Fotbalul a fost doar un pas firesc, așa zice, pentru că jucam și înainte să îl fac la nivel profesionist.

Apropo de anii fără fotbal, practic când ai deschis ochii pentru acest sport, Universitatea Craiova nu exista, iar fosta echipă din oraș se desființase. Ce au însemnat pentru tine anii 2013-2014 și reapariția fotbalului de primă divizie în oraș? Ai fost la meciurile Științei, înainte să devii jucător al ei?

Nu a fost o perioadă ușoară pentru nimeni cred, dar totul e bine când se termină cu bine. Da, veneam la meciuri, alături de fratele meu mai mare. El mi-a insuflat dragostea pentru Știința.

Ai trecut pe la mai multe cluburi de juniori din oraș, înainte să ajungi la Universitatea. Unde te-ai simțit cel mai bine și cine este antrenorul care consideri că a contribuit cel mai mult la dezvoltarea ta? Spune-ne câte ceva despre acesta.

Înainte de Universitatea, cel mai bine m-am simțit la clubul Dinamik Craiova, unde domnul antrenor Ștefan Florescu a fost o persoană care a contribuit enorm la ceea ce sunt astăzi. Ar fi însă nedrept să nu-i menționez și pe cei care m-au ghidat și m-au șlefuit înainte de domnul Florescu și după. Adică domnii Mircea Papa, care m-a antrenat la primul meu club, Șoimii Știința Craiova, și Corneliu Papură.

Ai un fizic excelent, pentru o extremă mai ales. Având în vedere cei 1,90 metri, ai jucat vreodată și pe altă poziție, poate una mai centrală, chiar vârf?

Cel mai mult îmi place să joc pe extrema stângă, dar pot evolua fără probleme și pe poziția de atacant central, da.

Apariția ta în lot și apoi pe teren, la Sfântu Gheorghe, a surprins pe multă lume. Ai avut vreo discuție anume cu Costel Gâlcă în săptămâna premergătoare meciului, te-a luat deoparte să-ți spună că intenționează să te introducă pe teren?

Da, în săptămâna de dinaintea partidei am avut mai multe discuții cu domnia sa. Mi-a explicat mai multe lucruri în ceea ce privește așteptările de la mine și lucrurile pe care trebuie să le fac în teren și cum vede dumnealui postul meu din punct de vedere tactic. Nu mi-a spus însă că voi debuta, a fost o surpriză și pentru mine.

Ai deja multe trofee cu Știința, trei campionate și o supercupă, dacă am numărat bine. Care dintre ele ți-e cel mai drag și ce gol în tricoul juniorilor a însemnat cel mai mult pentru tine?

Cel mai drag trofeu și cel mai drag gol sunt legate. Este vorba de trofeul de campion național U18 și de golul marcat în finală, cel mai important din cariera mea de până acum. Abia aștept să vină și altele. (*nota noastră – David a marcat și în finala Ligii de Tineret, câștigată de Știința în 2023, în fața UTA Arad*)

Care consideri că sunt principalele tale calități, ca fotbalist și ca om?

Cred că am un dribling bun și sunt inteligent în joc, știu să citească fazele, ca să zic așa. Ca om, mă consider un băiat respectuos și foarte muncitor.

Bănuim că ai și aspecte tehnice sau poate chiar comportamentale la care ai vrea să devii mai bun. La ce anume muncești cel mai mult, ce speri să îmbunătățești la tine în următorii ani?

Cel mai mult muncesc să-mi îmbunătățesc condiția fizică, cred că fără o pregătire excelentă nu poți face față, la nivelul foarte intens al fotbalului de astăzi. Pentru că sunt un jucător cu gabarit, lucrez mult și la explozie și agilitate.

Ce-ți place să faci în timpul liber?

Mi-l petrec cu prietenii și cu oamenii dragi, discutând sau făcând diverse activități relaxante.

Care e atmosfera din lotul Științei și cine e jucătorul cu experiență de care te simți cel mai apropiat și de ce?

Mă simt foarte bine la Știința și atmosfera excelentă din cadrul lotului cred că este motivul principal. Jucătorul de care mă simt cel mai apropiat este Elvir Koljic, este un băiat de nota 10, care m-a ajutat mult, pentru că mereu vorbește cu mine și îmi dă sfaturi.

Ce obiective ai pentru acest sezon?

Primul obiectiv care îmi vine în minte este unul comun – câștigarea titlului de campion național. Am deja câteva obținute ca

junior și ar fi extraordinar pentru mine să vină și unul de seniori. Legat de mine personal, vreau doar să joc, cred că dacă voi reuși să mă remarc la antrenamente și voi fi o prezență constantă în teren, vor veni și realizările.

Jucăm cu Gloria Buzău, o nou promovată bine antrenată și pusă în teren de Andrei Prepelită. Îi consideri capabili să creze o nouă surpriză, pe Oblemenco, după ce etapa trecută au remizat cu Rapid?

Este o echipă foarte bine pregătită și care abordează meciurile cu o motivație excelentă, este adevărat. Dar suntem favoriți, jucăm în casa noastră și nu ne gândim la nimic altceva decât la o nouă victorie.

Transmite-le un mesaj suporterilor care vor fi pe stadion vineri, cu Buzăul.

Ca de obicei, vă așteptăm în număr mare alături de noi, dar mai ales sperăm să ne susțineți la bine și la greu. Forza Știința!

Lideri căutând să-și consolideze poziția

- Universitatea a preluat conducerea clasamentului după ce a învins la Sepsi, iar Oțelul a făcut doar egal la Arad. Suntem, alături de gălățeni și de U Cluj, care completează podiumul, singurele echipe neînvinse în primele 5 runde.

- Prin victoria marca Mitriță de la Sfântu Gheorghe, Craiova și-a reconfirmat statutul de coșmar pentru antrenorul german Bernd Storck. De când acesta a preluat banca tehnică a covăsnenilor, Știința a învins Sepsi de 4 ori dintr-un total de 4 meciuri, iar ultimele trei succese au fost obținute de Constantin Gâlcă, în partide deosebit de spectaculoase.
- Alături de Mitriță, din echipa ideală a etapei nr. 5 mai fac parte Ștefan Vlădoiu, Laurențiu Popescu și antrenorul Costel Gâlcă.
- Din totalul de juniori U15 aleși pentru un stagiu de pregătire în urma căruia se va cristaliza noua națională U15, 9 sunt de la centrul de copii al Universității. Devenim astfel echipa care oferă principalul bazin de selecție pentru cel mai tânăr lot național al țării.
- Juniorii Universității au obținut victorii pe linie și în etapele recent disputate din campionatele naționale aferente. În Liga de Tineret și Liga Elitelor U17, am dispus cu 3-2, respectiv 3-0, în deplasare la Poli Timișoara. Echipele U16 și U15 au avut o dublă acasă cu CSS Târgoviște și au făcut scoruri fluviu: 9-0, respectiv 7-2.
- Victoria de la Sfântu Gheorghe ar putea fi ultima în alb-albastru pentru Alexandru Crețu. Conform informațiilor din presă, confirmate parțial de acționarul majoritar, acesta are o ofertă de la un club important din Orientul Mijlociu. Mihai Rotaru: „Șansele să plece sunt 50/50, vom ști mai multe săptămâna viitoare. Crețu este un jucător valoros pentru noi și în acest moment face parte din lotul nostru. Eu țin mereu cont și de binele jucătorilor, dar înainte de asta mă interesează binele Universității Craiova.”
- Crețu este oricum suspendat pentru această etapă, după ce a încasat două galbene în etapa trecută. Lui i se adaugă, pe lista

indisponibililor, Ivan și Screciu, ambii cu probleme medicale mai vechi. Screciu se antrenează cu echipa de câteva zile deja, dar încă nu este la un nivel fizic care să-i mulțumească pe antrenori.

- Constantin Gâlcă: „Buzău e o echipă bine organizată, rapidă în tranziție. Suntem favoriți, dar suntem datori să ne și confirmăm acest statut pe teren.“
- Denil Maldonado: „Cred că va fi un meci spectaculos și echilibrat, ține de noi să muncim ca să ne păstrăm prima poziție. M-am adaptat încetul cu încetul la Craiova, a fost un drum lin și plăcut, le mulțumesc oamenilor de aici pentru dragostea cu care ne înconjoară.“

Primul meci după Revoluție și echilibru la meciuri directe anterioare

STADION
ION OBLEMENCO

- Știința și Gloria Buzău s-au întâlnit doar de 10 ori în istorie , între 1978 și 1987. Surprinzător, deși buzoienii ne-au prins în perioada „Maxima“, palmaresul meciurilor directe este neașteptat de echilibrat: 4 victorii Craiova, 3 Buzăul și 3 egaluri.
- Știința nu a învins niciodată la Buzău, chiar dacă i-a dat mereu scoruri mari, în cele 4 victorii de acasă: un 4-1 pe 15 octombrie 1978, 4-0 pe 7 octombrie 1979, 6-1 pe 14 aprilie 1985, respectiv 7-0 (cea mai mare diferență de scor) pe 13 aprilie 1986.

- Va fi atât primul meci direct între cele două echipe disputat după 1989, cât și primul duel între Constantin Gâlcă și Andrei Prepelită.
- Valoarea celor două loturi actuale este foarte dezechilibrată: 850.000 euro e media estimată de Transfermarkt pentru jucătorii Craiovei, respectiv 235.000 pentru cei ai Buzăului. În acest moment, Buzăul e considerată egala Petrolului, pe penultimul loc al clasamentului valoric estimat de site-ul nemțesc. Sub ele se află doar Unirea Slobozia, cu o valoare medie a fotbaliștilor de 160.000 euro.
- După forma excelentă din ultimul an, Alex Mitriță a avut o creștere spectaculoasă în estimarea Transfermarkt și este cotate acum la 3.500.000 euro. De partea cealaltă, Ion Gheorghe are o cotă de piață de 500.000 euro. Cei doi sunt cel mai bine cotați fotbaliști ai celor două echipe.
- Pe lângă împrumutul lui Ișfan din această vară, între cele două cluburi a mai avut loc un transfer. În ianuarie 2023, experimentatul portar Denis Rusu părăsea Știința și semna cu Buzăul. Acesta nu impresiona însă și părăsea formația „din Crâng” după acel retur de campionat, în care a apărat de 8 ori și a primit 13 goluri. Între timp, Denis Rusu s-a transferat la Unirea Slobozia și este la al doilea sezon ca titular de drept, încasând doar 7 goluri în această ediție de Superliga, în cele 5 meciuri jucate.
- Media de vârstă a celor două loturi este deocamdată egală: 26 de ani.

Lipsă de anvergură, dar cu un antrenor foarte ambițios

- Deși Buzăul a avut diverse echipe, în general în divizii naționale inferioare, încă din perioada interbelică, Gloria Buzău era înființată abia în 1971. Prima prezență buzoiană în Divizia A, dintre cele 4 perioade petrecute pe prima scenă, vine în 1974. Până la falimentul din 2016, Gloria bifează performanțe mai

degrabă modeste: un loc 5 în ediția de campionat 1984-1985 și semifinale de Cupa României în 2007-2008. În august 2016, în urma dispariției Gloriei, se înființează Asociația Sportivă Fotbal Club Buzău, care primește permisiunea să activeze sub titulatura „Gloria Buzău“. Susținută de autoritățile locale, Gloria promovează de trei ori consecutiv, ajungând rapid din Liga V în Liga II. La finalul sezonului trecut de ligă secundă, Buzăul profită de un playoff ciudat, în care multe echipe nu au avut drept de promovare, și promovează direct în Superliga, de pe locul 4.

- Buzăul are parte de un debut dificil de sezon, în ceea ce privește adversarii întâlniți, dar deocamdată s-au descurcat onorabil. Buzoienii au reușit să învingă la Iași prin dubla atacantului portughez Ricardo Matos și au scos remize surprinzătoare la Ploiești și acasă cu Rapid. Singura înfrângere clară a Gloriei, și singura din cele trei deplasări de până acum, a venit la București, 1-4 cu Dinamo.
- Pe lângă Matos, golgheterul echipei deja, Gloria are împrumutați doi atacanți de la echipe de renume din prima divizie. Alexandru Stan, de la Rapid, respectiv Alexandru Ișfan, de la Știința. Cel mai probabil, acesta din urmă nu va fi introdus pe teren de Prepelită deseară, pe Oblemenco, în caz contrar Gloria obligându-se să plătească o taxă consistentă clubului nostru.
- Conform transfermarkt, cei mai valoroși fotbaliști ai adversarilor noștri sunt mijlocașul Ion Gheorghe, venit în această vară de la Sepsi, respectiv fundașul central Grigore Turda, transferat și el recent de la Voluntari. Fiecare dintre aceștia e cotate la 500.000 euro.
- Au înregistrat nu mai puțin de 18 transferuri noi (doar venituri) în acest sezon. Pe lângă Ișfan, Stan sau Turda, o sosire de marcă

este cea a lui Constantin Budescu. Ajuns la 35 de ani, „Budi“ a înscris deja o dată, din penalty. Este unul dintre cele 5 goluri din acest sezon ale buzoienilor, celelalte fiind „dubla“ lui Matos, reușita lui Tescan din înfrângerea de acasă, 1-2, cu Sepsi, respectiv autogolul lui Boateng din eșecul dur cu Dinamo.

- Mai degrabă ca fapt curios decât ca știre importantă, unul dintre transferurile noi ale Buzăului are o prezență într-un meci din grupele Champions League. Pe 17 septembrie 2019, mijlocășul central David Tavares (dublă cetățenie cap-verdeză și portugheză) a bifat 23 de minute în înfrângerea Benficăi Lisabona împotriva lui RB Leipzig, în debutul grupei G a aceluși sezon. Produs al prestigioasei academii Benfica, Tavares nu a reușit să se afirme ca senior, nereușind să înscrie niciun gol în cariera profesionistă și nefiind titular de drept la niciunul dintre cluburile pe unde a trecut de atunci.
- Gloria are trei fotbaliști integraliști, în cele 5 meciuri din acest sezon: fundașii centrali Turda și Dobrosavlevici, respectiv fundașul stânga de 20 de ani, Robert Săceanu. Aceștia sunt urmați la mică distanță de Ricardo Matos, căruia i-au lipsit doar 6 minute ca să joace și el pe tot parcursul celor 5 partide.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

14 AUGUST 1977:

„Ministrul Apărării” își preia definitiv postul de erou

Acum 47 de ani, era un 14 august, Costică Ștefănescu debuta, în sfârșit, în Naționala României. Pe 20 august 2013 murea, pe caldarâmul unui spital din capitală. Alegem să ne referim doar la primul eveniment, unul aproape miraculos.

Gloria și seriozitatea

Ștefănescu a fost al doilea căpitan legendar al Universității Craiova. Dacă Oblemenco deservise ca lider din teren prima mare generație a Științei, Ștefănescu îl înlocuia și prelua banderola, doar ca să conducă spre succese chiar și mai mari ceea ce va fi devenit „Craiova Maxima”.

A fost o predare a ștafetei care pare că are conotații mai profunde decât vrem să credem. Ștefănescu debuta la Națională neașteptat de târziu, la 26 de ani, în aceeași țară unde Oblemenco murea – Maroc. Și în perioada în care Ilie Balaci, grav accidentat la genunchi, cam termina cu fotbalul de performanță.

Ștefănescu juca în premieră cu tricolorul pe piept într-o finală de turneu amical cu Cehoslovacia, câștigată cu 3-1 de Tricolori, și declara: „Mi-am spus atunci că nu trebuie să mai părăsesc Naționala decât după ce mă las.” Și chiar așa avea să fie.

Lider aproape instantaneu la Craiova, Ștefănescu devine lider la fel de repede și la Națională. Au urmat 8 ani în care România

s-a bazat pe el și a ajuns astăzi al patrulea fotbalist român cu cele mai multe meciuri cu banderola pe braț, după Hagi, Chivu și Chiricheș.

Ștefănescu era liberoul perfect, iar Naționala condusă de el, cu jumătate din titulari de la Universitatea, era o formație redutabilă și de temut. În ciuda calificării la Europeanul din 1984, căpitanul Costică moare cu un mare regret: că nu a prins nici Mondialul din 1982, nici pe cel din 1986.

Durerea și demnitatea

Părea atât de ușor să prindem Mexic '86 și să-l vedem îndeaproape, poate chiar să-l înfruntăm, pe un Maradona în plină glorie. Fuseserăm egalii Angliei în două meciuri din acea grupă și am fi meritat din plin să mergem în locul de unde Ion Chirilă a scris una din marile lui cărți.

Ne trebuia măcar un egal acasă cu Irlanda de Nord la București și apoi o victorie cu Turcia la Istanbul, care, ținând cont de nivelul foarte modest al turcilor de atunci, era o formalitate. Pe un stadion 23 August plin ochi, ne lipsea însă căpitanul și

liderul echipei: Ștefănescu era suspendat pentru cumul de cartonașe. Din scheletul Naționalei alcătuit din Maximi, mai lipsea și Cămătaru, accidentat grav în acea vreme. Fără „Atlașii“ din apărare și atac care țineau pe umeri tot jocul, Pământul avea să ni se năruie sub picioare.

Nord-irlandezii ne înving incredibil la noi acasă, 1-0 după un meci pe care l-am controlat clar, iar Mexicul ne zboară din mâini. Un Ștefănescu la 34 de ani, cumplit de trist și frustrat de această ratare la mustață a unui Mondial istoric, dar mai ales de faptul că nu a putut fi pe teren la cel mai important meci, decide să se retragă și de la Știința, și de la Națională. La fel de decis va fi fost, mulți ani mai târziu, când s-a pus problema să se retragă de pe scena cea mai importantă.

Însă, în acea seară de august de 1977 când debuta la o vârstă la care alții depășiseră deja jumătatea de centenar în galben, Ștefănescu ne-a arătat că se poate. De atunci, avea să ne-o mai arate, doar la Națională, de aproape alte 50 de ori. A fost un om care a luat în serios fotbalul și care nu l-a înșelat niciodată, iar fotbalul l-a răsplătit și i-a zâmbit mult mai mult decât unor jucători mai talentați sau mai înzestrați fizic. Cu siguranță nu va fi uitat, în Oltenia și nu numai.